

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **M. O.**, nar. X
X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2019 č. j. 740/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „**žalovaný**“) ze dne 11. 6. 2019 č. j. 740/2019-160-SPR/3 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zamítnuto odvolání žalobce proti

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 1. 3. 2019 č. j. MHMP 400827/2019/Dvo (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) podle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“), zastavil řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „**zákon č. 361/2000 Sb.**“), ohledně skutku ze dne 27. 6. 2018 v 13:01 hodin v Praze 6, Brusnický tunel (tunelový komplex Blanka), směr Strahov, zahájeného proti žalobci, neboť spáchání skutku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákon č. 361/2000 Sb., o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno.

II. Žalobní body

3. Žalobce namítal, že žalovaný odvolání nesprávně vyhodnotil jako nepřipustné, podatelem odvolání nebyl P. K., ale zmocněnec žalobkyně, obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., IČ: 24317594, zastoupená jednatelem, spolkem Ochrana řidičů o.s., IČ: 01917714, jednajícím P. K., narozeným dne X, jako osobou pověřenou pro výkon funkce člena statutárního orgánu. Tvrdil, že P. K. prokázal své oprávnění jednat, když spolu s plnou mocí doručil správnímu orgánu smlouvu o převodu obchodního podílu a rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování nového jednatele, z této smlouvy vyplývalo, že novým vlastníkem 100 % podílu společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., zmocněnce žalobkyně, je právnická osoba Ochrana řidičů, o.s., z rozhodnutí jediného společníka pak vyplývalo, že nový nabyvatel společnosti jako jediný společník odvolal jednatele P. D. a jmenoval nového jednatele, kterého pro výkon funkce jednatele zastupuje P. K.
4. Měl za to, že P. D. za společnost jednat nemůže, neboť jí bylo doručeno rozhodnutí jediného společníka, kterým byla z funkce odvolána. Žalovaný přitom nic stran právního posouzení oprávnění jednat za společnost nerozporuje, pouze tvrdí, že předložené dokumenty neprokazují, že by P. K. mohl jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Namítal, že pravdivost údajů obsažených v listině je zaručena úředně ověřenými podpisy k tomu oprávněných osob, pravdivost jmenování P. K. osobou vykonávající funkci jednatele je zaručena ověřeným podpisem jediného společníka. Žalovanému tedy nevznikla důvodná pochybnost založená na konkrétních skutečnostech. Nesouhlasil s tím, že by odvolatel (ať už tím žalovaný myslí P. K. nebo společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.) v minulosti zpochybnil plnou moc. Shrnuł, že P. K. byl oprávněn jednat jménem právnické osoby, která byla zmocněncem žalobce, což řádně doložil stejnými listinami, jaké jsou dokládány i rejstříkovému soudu. Žalovaný neměl důvod o nich pochybovat. V obchodním rejstříku nebyla sice uvedena oprávněná jednat za spolek Ochrana řidičů, o.s., nicméně tato skutečnost vyplývala z živnostenského rejstříku, žalovanému nic nebránilo v tomto směru potřebné doklady vyžádat.

5. Dále poukázal na to, že správní orgán I. stupně na základě identických listin dlouhodobě a ve velkém množství akceptuje podání společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., zastoupené P. K., což vyvolává legitimní očekávání na straně žalobce.
6. I pokud by v otázce prokázání zastoupení byla jakákoli vada, a to i v případě, pokud by na podání odvolání bylo po právu nahlíženo jako na podání P. K., byl žalovaný povinen vyzvat žalobce k odstranění vad podání podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2004, sp. zn. 5 A 41/2001.
7. Konečně tvrdil, že P. K. byl oprávněný jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. též z titulu pověřeného zaměstnance, žalovanému bylo předloženo písemné pověření zaměstnance. Dodání pracovní smlouvy je zcela nad rámec povinností účastníka. Žalovaný měl o podaném odvolání meritorně rozhodnout.
8. Žalobce též navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci a nesouhlasil s tím, aby na webu Nejvyššího správního soudu byly uvedeny osobní údaje žalobce a jeho právního zástupce. Argumentoval tím, že právní zástupce žalobce v roce 2017 vystupoval ve stovkách řízení před soudy pro věci správního soudnictví, nemá zájem na tom, aby z webu Nejvyššího správního soudu byl ze strany veřejnosti a orgánů státní moci zjištěl jeho časový program jakožto advokáta, jde o jeho soukromou věc. Rovněž měl za to, že právní zástupce je i jako advokát soukromoprávní osobou, která má zájem na tom, aby ze strany veřejnosti nebyla ztotožňována se svým klientem. Namítal protiústavnost ust. § 130 odst. 1 Směrnice č. 3/2017 Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího správního soudu. Domníval se, že žalobce a její právní zástupce mají právo být zapomenuti, navrhl aplikaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016.
9. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul okolnosti skutku ze dne 27. 6. 2018, na jehož základě vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., které bylo postoupeno správnímu orgánu I. stupně, dále shrnul průběh správního řízení.
11. Setrval na nepřípustnosti podaného odvolání, odkázal na stranu 2 napadeného rozhodnutí, P. K. neprokázal, že by byl zmocněn žalobcem, ani nebylo prokázáno, že je oprávněn jednat za právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s.r.o., Městský soud v Praze na podkladě shodných listin odmítl provést změnu zápisu v obchodním rejstříku, což je dalším důvodem pro pochybnosti žalovaného ohledně oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.. Z uvedeného je zřejmé, že v případě pochybností žalovaný vycházel z údajů uvedených právě v obchodním rejstříku, neboť pan K. neprokázal opak. Ohledně zpochybňování plných mocí obecnými zmocněnci

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017 č. j. 1 As 352/2016-36.

12. Uvedl, že správní orgán I. stupně, ani žalovaný v žádném případě neakceptovali shodně doložené oprávnění jednat jménem právnické osoby Pomáháme a chráníme, s.r.o., nelze hovořit o ustálené praxi, jedná se o novinku a je vhodné odstranit jistou nejednotnost.
13. Měl za to, že se zde plně uplatní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č. j. 4 As 113/2018-39, na jehož základě již není třeba P. K. vyzývat k doplnění podání, tj. prokázání zmocnění, neboť opakovaně podává vadná podání a byl již o jejich náležitostech několikrát poučen. Konstatoval, že P. K. si je vědom, že zastupovat ve správním řízení je možné pouze po předložení řádné plné moci, to však v daném případě učiněno nebylo, správnímu orgánu I. stupně byla předložena plná moc udělená žalobcem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., ve které ani není uvedeno, že by žalobce souhlasil s udělením plné moci třetí osobě, naopak je výslovně uvedeno, že nesouhlasí se substitucí, je tedy zcela jasné, že vůlí žalobce bylo nenechat se zastupovat nikým jiným než společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., tato vůle je prokázána plnou mocí, nikoli rozhodnutím jediného společníka o odvolání jednatele a jmenování nového jednatele a smlouvou o převodu obchodního podílu. Žalovaný však nezpochybňuje žalobní legitimaci žalobce.
14. Domníval se, že hlavním důvodem pro požadavek nezveřejňování údajů žalobce a jeho právního zástupce je to, že pan Mgr. Voříšek se cítí být poškozován, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, resp. jeho spojitostí s konkrétními obecnými zmocněnci (např. pan K., společnost ODVOZ VOZU s.r.o.), jím zvolený způsob výkonu advokacie je zcela v jeho kompetenci, tudíž v podstatě poškozují sám sebe a není důvod údaje anonymizovat.
15. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

16. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
17. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k podání vysvětlení výzvou ze dne 14. 11. 2018 ve věci podezření ze spáchání přestupku, když dne 27. 6. 2018 kolem 13:01 hodin, v Praze 6, Brusnický tunel (tunelový komplex Blanka), směr Strahov, dosud nezjištěný řidič řídil motorové vozidlo tovární značky K., registrační značky X, kde měl jet rychlost jízdy 91 km/h v místě, kde byla nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 70 km/h. Žalobce nejprve tuto skutečnost potvrdil nepodepsaným podáním ze dne 23. 11. 2018, po výzvě správního orgánu k doplnění podpisu ze dne 26. 11. 2018 tuto skutečnost potvrdil znovu dne 3. 12. 2018. Následně byl vydán příkaz k uložení pokuty žalobci (dne 20. 12. 2018). Dne 7. 1. 2019 byl podán odpor společností Pomáháme a

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

chráníme, s.r.o., jednající P. K. jako jednatelem. Podání neobsahovalo plnou moc, podle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 10. 1. 2019 P. K. jako jednatel zapsán nebyl.

18. Po výzvě k doplnění zmocnění ze dne 11. 1. 2019 byly správnímu orgánu I. stupně z datové schránky P. K. dne 20. 1. 2019 předloženy tyto listiny: smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2018, rozhodnutí jediného společníka a odvolání jednatele a jmenování jednatele nového ze dne 23. 11. 2018 a plná moc ze dne 3. 1. 2019, ve které žalobce zmocňuje společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování v řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., k jehož spáchání mělo dojít dne 27. 6. 2018 ve 13:01 hodin, plná moc je platná pro celé řízení, včetně řízení o odvolání.
19. Ve věci bylo nařízeno ústní jednání, ke kterému se nedostavil žalobce ani jeho zástupce (společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.), obě osoby byly přitom předvolány, následně prvostupňový orgán rozhodl o zastavení řízení usnesením ze dne 1. 3. 2019, neboť spáchání skutku nebylo žalobci prokázáno. Usnesení bylo doručeno žalobci i zástupci žalobce, společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. (dne 10. 3. 2019).
20. Z mailové adresy X bylo dne 25. 3. 2019 podáno včasné odvolání, bez uvedení jména osoby, která toto podání činí, bez uvedení spisové značky. Podání bylo doplněno dne 1. 4. 2019 z datové schránky P. K. Usnesením ze dne 8. 4. 2019 byla P. K. určena lhůta k provedení úkonu, doplnění podání o spisové značky správních řízení a doložení zmocnění ve lhůtě 5 dnů. Podání bylo doplněno dne 15. 4. 2021 o tyto listiny: smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2018, rozhodnutí jediného společníka a odvolání jednatele a jmenování jednatele nového ze dne 23. 11. 2018.
21. Odvolání bylo předáno žalovanému dne 7. 5. 2019 s tím, že správním orgánem I. stupně bylo posouzeno jako podané zástupcem žalobce, společností Pomáháme a chráníme, s.r.o.
22. Ze spisu též vyplývá, že byl proti provozovateli vozidla společnosti X vydán příkaz o uložení pokuty dne 11. 3. 2019. Proti tomuto příkazu podal P. K., jako osoba pověřená výkonem funkce statutárního orgánu společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o., odpor. Plná moc k zastupování nebyla předložena, správní orgán výzvou k předložení plné moci ze dne 15. 4. 2019 vyzval společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. k doplnění podání.
23. P. K. zaslal správnímu orgánu dne 16. 5. 2019 podání, ve kterém uvedl, že zasílá plnou moc, kterou je třeba založit do všech spisů uvedených spisových značek. Mezi uvedenými spisovými značkami je uvedena i spisová značka předmětného správního řízení S-MHMP 1068426/2018/Dvo. Přílohou uvedeného podání bylo pověření zaměstnance ze dne 1. 8. 2018, které má osvědčovat, že pan P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako její zaměstnanec. Žalovaný následně dne 22. 5. 2019 vydal usnesení o určení lhůty k provedení úkonu (doručené dne 31. 5. 2019), kterým vyzval P. K. ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Usnesení obsahovalo poučení, že v případě, že nebude usnesení vyhověno v

požadované lhůtě, nebude správní orgán brát na zřetel podání ze dne 16. 5. 2019. Na toto usnesení nebylo reagováno.

24. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 11. 6. 2019, žalovaný shrnul průběh předchozího řízení, obsah podaného odvolání, konstatoval, že plná moc byla udělena žalobcem společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. a nikoli odvolateli panu P. K., z dodaných podkladů nepovažoval za prokázané, že by odvolatel mohl jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., dle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 3. 6. 2019 je jako jediná jednatelka dané společnosti zapsána paní P. D., přiložené dokumenty jsou v konvertované podobě, avšak dle ust. § 24 odst. 5 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, elektronická konverze nezaručuje pravdivost uvedených údajů, ale pouze shodu obsahu dokumentu obsaženého v datové zprávě či datovém souboru a dokumentu v listinné podobě, přičemž o pravdivosti uvedených údajů lze důvodně pochybovat vzhledem k osobě odvolatele, jenž pravidelně v pozdější fázi řízení či až v soudním řízení či až v soudním řízení zpochybňuje předložené plné moci.
25. Dle výpisu ze spolkového rejstříku ze dne 3. 6. 2019 u právnické osoby Ochrana řidičů o.s. není uvedena žádná osoba, která by mohla jejím jménem jednat. Dle výpisu z obchodního rejstříku ze dne 3. 6. 2019 u právnické osoby Pomáháme a chráníme, s.r.o. je stále vedena jako jediný společník a jednatel P. D. Z výpisu z živnostenského rejstříku ze dne 3. 6. 2019 u spolku Ochrana řidičů o.s. je uveden jako statutární orgán J. K.
26. Z výše uvedeného dovodil, že odvolatel neprokázal oprávnění zastupovat žalobce, a proto žalovaný podané odvolání vyhodnotil jako nepřijatelné.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
28. V posuzované věci se jedná především o posouzení otázky, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 8. 1. 2019 podáno osobou oprávněnou, tedy zda byl pan P. K. oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (zmocněnce žalobce).
29. Správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednající (viz Svoboda K., Smolík P.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93 – 101).

30. V posuzovaném případě přitom podal za žalobce odvolání pan P. K., který pro prokázání oprávnění zastupovat žalobce v řízení před správními orgány musel správním orgánům doložit, že je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.
31. Nejedná se zde o substituci, jak mylně dovozují žalovaní ve svém vyjádření, avšak o situaci, kdy statutárním orgánem (jednatelem) obchodní společnosti je jiná právnická osoba, kterou při výkonu této funkce zastupuje jiná osoba. Podle ust. § 46 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, totiž platí, že je-li členem voleného orgánu kapitálové společnosti nebo družstva právnická osoba, zmocní bez zbytečného odkladu jedinou fyzickou osobu, která splňuje požadavky a předpoklady pro výkon funkce stanovené zákonem pro samotného člena voleného orgánu, aby ji v orgánu zastupovala. Pokud by tedy P. K. byl zmocněn k zastupování právnické osoby Ochrana řidičů o.s. pro výkon funkce jednatele ve společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. a tato společnost by disponovala plnou mocí k zastupování v řízení udělenou žalobcem, byl by oprávněn odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí za žalobce podat.
32. Zároveň není sporu o tom, že pro vymezení osoby oprávněné jednat za účastníka správního řízení není rozhodující princip materiální publicity zápisů statutárního orgánu společnosti do veřejného rejstříku, který je zakotven v zákoně č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, zejména v jeho ust. § 8 odst. 1. Toho se týká rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2018 sp. zn. 21 Cdo 2646/2016, dle kterého: „[z] ustanovení § 21 OSŘ ani ze zvláštních právních předpisů nevyplývá, že by princip materiální publicity zápisů statutárního orgánu společnosti s ručením omezeným do obchodního rejstříku platil (podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2001) pro vymezení toho, kdo je v občanském soudním řízení oprávněn jednat za právnickou osobu před soudem. Jednatel společnosti s ručením omezeným je tedy oprávněn jednat za právnickou osobu před soudem [§ 21 odst. 1 písm. a) OSŘ], i když o tom (dosud) nebyl proveden zápis v obchodním rejstříku (a – případně - jako jednatel téže společnosti s ručením omezeným je dosud zapsán někdo jiný); došlo-li však k ukončení výkonu funkce jednatele, nesmí za právnickou osobu vystupovat v řízení před soudem, i když (zatím) nedošlo k zápisu změny do obchodního rejstříku (srov. již zmiňované usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. 21 Cdo 1388/2007).“
33. Žalovaný z těchto principů vycházel, když posuzoval, zda dokumenty přiložené k plné moci, tj. rozhodnutí jediného společníka a smlouva o převodu obchodního podílu jsou způsobilé prokázat, že P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako zástupce žalobce ve správním řízení. V této souvislosti však byla klíčovou otázkou, zda byl Ing. J. K. oprávněn jednat za právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., k čemuž se žalovaný vyjádřil konstatováním, že z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 3. 6. 2019 u právnické osoby Ochrana řidičů o.s. není uvedena žádná osoba, jež by mohla jejím jménem jednat. Soud dodává, že ani z aktuálního úplného výpisu ze spolkového rejstříku nevyplývá, kdo byl oprávněn jednat za spolek Ochrana řidičů o.s.

předtím, než se P. K. stal prezidentem (ke dni 31. 5. 2019, tato skutečnost byla zapsána dne 10. 10. 2019, posuzované odvolání podáno 25. 3. 2019). Ani v žalobě pak není vysvětleno, proč tomu tak je. V této souvislosti nelze důvodné pochyby rozptýlit ani výpisem z živnostenského rejstříku, kde je J. K. uvedený. V důsledku toho není jasné, zda smlouva o převodu obchodního podílu a rozhodnutí jediného společníka, kterými pan P. K. prokazoval své oprávnění jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., byly podepsány oprávněnou osobou.

34. Přitom jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne ze dne 25. 2. 2021 č. j. 1 As 240/2020-37: „... nelze přitakat stěžovatelce v tom, že požadavek, aby J. K. prokázal oprávnění jednat jménem spolku Ochrana řidičů, jde nad rámec běžných zvyklostí. Jeho „oprávnění“ totiž plyne jen a pouze z listin předložených P. K., nikoliv z okolností a dalších listin. Podle obchodního rejstříku je statutárním orgánem spolku president, kterým je od 10. 10. 2019 P. K. Z obchodního rejstříku však není zřejmé, kdo tuto funkci vykonával od vzniku spolku (19. 7. 2013) do jmenování P. K. presidentem. J. K. figuruje pouze na zápisu z členské schůze ze dne 31. 5. 2019, v němž je uvedeno, že na funkci presidenta spolku rezignuje. Tato listina je však elektronicky podepsána P. K. Skutečnost, že byl J. K. oprávněn jednat jménem spolku Ochrana řidičů, neplyne ani z dalších dokumentů zveřejněných ve sbírce listin v obchodním rejstříku. Podle § 18 odst. 3 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, je součástí účetní závěrky podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky. Účetní závěrky však nepodepsal za spolek Ochrana řidičů nikdo. Pochybnosti o oprávnění J. K. jednat jménem spolku Ochrana řidičů tak byly a jsou na místě.“
35. Žalovaný staví své závěry na úvaze, že podklady dodané P. K., tj. jím tvrzené zmocnění k jednání za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., neodpovídají zápisu ve veřejném rejstříku, neboť v rozhodné době byla jedinou osobou oprávněnou jednat za společnost paní P. D. Tuto skutečnost potvrzuje výpis z obchodního rejstříku ohledně společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., ze dne 3. 6. 2019, založený ve spisovém materiálu, v němž je jako jediný společník a jednatel zapsána právě P. D. (nikoli právnická osoba Ochrana řidičů, o.s., či P. K.). Tuto skutečnost ostatně sám žalobce v žalobě nezpochybňuje.
36. Soud má za to, že jakkoli není zápis ve veřejném rejstříku nezpochybnitelný, postup žalobce, resp. jeho domnělého zástupce v této věci, představuje další obstrukční taktiku, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že tvrzená změna v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. měla proběhnout již v listopadu 2018, z obchodního rejstříku přitom vyplývá, že k zápisu změny jednatele došlo až dne 14. 6. 2019, tj. až po vydání napadeného rozhodnutí. Přitom podle § 11 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů, měla být povinnost podat návrh na zápis této skutečnosti do obchodního rejstříku splněna bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů od tvrzené změny. Jednatel společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. byla přitom až o půl roku později zapsána právnická osoba Ochrana řidičů o.s., kterou však při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zastupuje M. P., nikoliv P. K.

37. K tomu soud dodává, jak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud v recentním rozsudku ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 38/2020-43, soudům je z úřední činnosti známo, že pan P. K. je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o silničním provozu (srov. např. z poslední doby rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2020 č. j. 10 As 384/2019-37, ze dne 28. 8. 2019 č. j. 8 As 57/2019-57, ze dne 24. 7. 2019 č. j. 1 As 283/2018-33). Obdobně srovnej závěry vyjádřené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, shodně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019 č. j. 15 A 95/2019-33, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020 č. j. 4 As 38/2020-43.
38. Bylo tedy povinností pana P. K. prokázat, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. V tomto směru soud odkazuje i na nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 598/02, dle kterého: *„Ustanovení § 21 o. s. ř. stanoví, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu, přitom z odstavce 1 písm. b) tohoto ustanovení vyplývá, že za právnickou osobu rovněž jedná zaměstnanec, který byl pověřen statutárním orgánem. Osoby splňující požadavky ustanovení § 21 o. s. ř. nepotřebují zvláštní zmocnění, ale z odstavce 5 § 21 o. s. ř. vyplývá, že každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. Ze slova „prokázat“ zcela jednoznačně vyplývá, že nestačí své oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení rovněž věrohodným způsobem doložit.“*
39. Soud se konečně neztotožnil ani s žalobní námitkou, dle níž měl žalovaný v případě pochybností o oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., vyzvat zmocněnce žalobce k předložení takového oprávnění. V tomto směru soud odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, publ. pod č. 3836/2019 Sb. NSS, ve kterém kasační soud konstatoval, že: *„Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoučelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva.“*
40. Žalovaný tak nebyl povinen ve smyslu cit. rozsudku rozšířeného senátu vyzývat podatele k odstranění vad jeho podání, neboť jak již soud uvedl, P. K. je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o silničním provozu a musel si být vědom povinnosti řádně prokázat své zmocnění jednat za žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, 4 As 38/2020 - 43).

41. Soud v této souvislosti dodává, že je mu znám rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 240/2020-37 25. 1. 2021, který dovedl povinnost správního orgánu vyzvat k doložení dalších listin, které by bez pochybností mohly dokládat, že v rozhodné době byl oprávněn zastupovat spolek Ochrana řidičů o.s. při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., a to přesto, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. byla již jednou v daném správním řízení vyzývána k předložení plné moci, s tím, že nelze vyloučit vady způsobené administrativní chybou. V odkazované věci šlo o podaný odpor proti příkazu, tedy žalobce se domáhal věcného projednání svého přestupku, z rozsudku pak není zřejmé obstrukční jednání účastníka či tvrzeného zástupce přímo v tomto konkrétním správním řízení.
42. Situace projednávaná soudem nyní je odlišná. Vydáním usnesení o zastavení řízení správní orgán deklaruje, že marně vyčerpal své možnosti sankcionovat označeného řidiče. I přesto, že učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, spáchání přestupku označenému řidiči neprokázal. Podáním odvolání proti usnesení o zastavení řízení řidič nemůže dosáhnout příznivějšího výsledku. Jediným logickým důvodem podání odvolání řidičem proti rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení je prodloužení celého řízení s cílem dosáhnout prekluze subsidiární odpovědnosti provozovatele vozidla. S tímto úmyslem zcela zřejmě podával odvolání obviněný, resp. P. K., i v tomto případě. K zastavení řízení nicméně vedla v první řadě pasivita žalobce i tvrzeného zmocněnce. Bez omluvy se nedostavili k ústnímu jednání (ač oba obesláni). Následně podané blanketní odvolání na výzvu správního orgánu doplnili o určité podklady, které měly prokázat oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako zmocněnce žalobce, chybělo však doložení oprávnění J. K. jednat za spolek Ochrana řidičů o.s. a hlavně jakékoli věcné odůvodnění podaného odvolání, vysvětlení, proč žalobce považuje vydané usnesení za nesprávné. Je podle názoru soudu očividné, že žalobce neměl zájem na jiném výsledku řízení. Šlo mu jen o prodloužení sporu, když zároveň P. K., resp. společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., zastupoval též provozovatele vozidla, společnost X (jehož subsidiární odpovědnost nastupuje, nezjistí-li správní orgán řidiče vozidla). Soud konstatuje, že ve správním řízení byl nucen správní orgán opakovaně vyzývat obviněného či jeho zástupce k doplnění neúplných podání (celkem 5x - výzva ze dne 26. 11. 2018, 11. 1. 2019, 8. 4. 2019, 15. 4. 2019, 22. 5. 2019, viz obsah správního spisu). Správní proces nemůže být sledem bezúčelných úkonů správního orgánu, které ani nemohou vést k žádnému smysluplnému cíli. Je tak zjevné, že žalobce ani nemůže být postupem správních orgánů a soudu zkrácen na svých právech, jednání žalobce od počátku sledovalo cíl, aby za projednávané přestupkové řízení nebyl potrestaný ani žalobce jako řidič, ani provozovatel vozidla společnost X (jejíž jediný společník a jednatel je právě žalobce). Konečně pokud by žalovaný měl za dostatečně prokázané oprávnění P. K. v řízení jednat, neposílal by P. K. výzvu ze dne 22. 5. 2019, nechť doplní dokument prokazující oprávnění jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. z titulu zaměstnance (k této problematice dále). Posouzení odvolání jako nepřípustného proto pak nemohlo být ani překvapivé. V projednávaném případě má soud za to, že správní orgán nemusel ve věci po šesté vyzývat k doplnění podání a postupoval správně, pokud odvolání zamítl jako nepřípustné.

43. Konečně k části argumentace žalobce akcentující oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako její zaměstnanec, soud uvádí, že ze správního spisu ověřil, že P. K. zaslal žalovanému dne 16. 5. 2019 podání, ve kterém uvedl, že zasílá plnou moc, kterou je třeba založit do všech spisů uvedených spisových značek. Mezi uvedenými spisovými značkami je uvedena i spisová značka předmětného správního řízení S-MHMP 1068426/2018/Dvo. Přílohou uvedeného podání bylo pověření zaměstnance ze dne 1. 8. 2018, které má osvědčovat, že P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., coby její zaměstnanec. Žalovaný následně dne 22. 5. 2019 vydal usnesení o určení lhůty k provedení úkonu čj. MHMP 929169/2019/Zou (doručené dne 31. 5. 2019), kterým vyzval P. K. ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem společnosti (členem) Pomáháme a chráníme, s.r.o.
44. Přestože byl v rámci uvedeného usnesení P. K. žalovaným poučen, že v případě, že nebude usnesení vyhověno v požadované lhůtě, nebude správní orgán brát na zřetel podání ze dne 16. 5. 2019, ze správního spisu ani z podané žaloby nevyplývá, že by tato osoba na uvedené usnesení ze dne 22. 5. 2019 reagovala. Soud opětovně konstatuje, že bylo povinností pana P. K. prokázat, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.
45. Soud tak s ohledem na shora uvedené důvody přisvědčuje žalovanému, že v daném případě nebylo věrohodným způsobem doloženo, že by byl P. K. oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako její zaměstnanec. Ze spisového materiálu se nadto podává, že Pražskou správou sociálního zabezpečení bylo žalovanému k jeho dožádání přípisem ze dne 25. 5. 2019, čj. 42013/454959/19/213/007/Luk/2645 sděleno, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. není vedena v evidenci registru zaměstnavatelů. Nelze žalobci přisvědčit, že požadavek k předložení dokumentu prokazujícího zaměstnanecký poměr byl nezákonný a nad rámec povinností P. K. Naopak, vznikly důvodné pochybnosti o zaměstnaneckém poměru P. K. a žalovaný postupoval zcela správně, pokud jej vyzval k doplnění podání. K této otázce shodně rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 265/2020-43 ze dne 11. 2. 2021, č. j. 6 As 292/2020-33 ze dne 10. 3. 2021).
46. K námitce, že správní orgán I. stupně na základě identických listin dlouhodobě a ve velkém množství akceptuje podání společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., zastoupené P. K., což vyvolává legitimní očekávání, soud uvádí, že takový postup neshledal nezákonným či jinak vadným. Existenci a trvání řádného zastoupení osobou, které účastník řízení udělil plnou moc, je správní orgán povinen ověřovat kdykoliv v průběhu řízení, pokud vyvstanou o této otázce pochybnosti. Vyvstanou-li v průběhu řízení pochybnosti o existenci či dalším trvání takto deklarovaného zastoupení, musí správní orgán tyto pochybnosti odstranit, aby měl postaveno na jisto, s kým bude v dalším průběhu řízení komunikovat tak, aby mohla být zaručena všechna procesní práva účastníka řízení, která mu zákon přiznává. Soud též dodává, že nemohl být očekáván odlišný výsledek, když na poslední výzvu k doložení oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. před vydáním napadeného rozhodnutí nebylo nijak reagováno.

VI. Závěr

47. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
48. Pokud jde o návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí, nejedná se *stricto sensu* o žalobní námitku, neboť se netýká přímo napadeného rozhodnutí. Tento návrh vznáší právní zástupce žalobce opakovaně a Nejvyšší správní soud se k němu již několikrát vyjádřil ve svých rozhodnutích, z posledních např. v rozsudku z 15. 9. 2019 č. j. 10 As 36/2019-33, kde uvedl: „Lze jen uvést, že způsob, jakým NSS standardně zveřejňuje anonymizované verze rozhodnutí na svých webových stránkách, neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí stěžovatele ani advokáta Mgr. Václava Voříška. Jak již NSS mnohokrát uvedl, pokud „se Mgr. Václav Voříšek cítí být poškozen, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“ (viz usnesení NSS ze dne 25. 5. 2017, čj. Nao 175/2017-161, obdobně srov. rozsudky ze dne 27. 3. 2019, čj. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 321/2017-38, a mnohé další).“ S ohledem na to nepovažuje ani Městský soud v Praze daný návrh žalobce za důvodný.
49. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. srpna 2021

JUDr. Lenka Loudová v.r.

samosoudkyně